

Records de la filla d'un mestre de Montblanc *

Vaig nèixer a Montblanc el 16 d'abril de 1942, al carrer Major, on el meu pare exercia de mestre, aquest era Miquel Golobardes i Vila (nat Peralada -Alt Empordà- el 2 de febrer de 1909 i mort a Barcelona el 20 de maig de 1971), casat amb Guadalupe Martí Fontanet (nascuda a Alfara de Carles-Baix Ebre- el 22 d'octubre de 1913 i finada a Barcelona el 3 de maig de 2010).

El pare va estudiar magisteri a l'Escola Normal de la Generalitat de Catalunya, després de la guerra, el 1939, va ser depurat i després inhabilitat. Al no poder exercir a l'escola pública va obrir-se pas a l'ensenyament privat i, al 1941, funda un Col·legi-Acadèmia a Montblanc amb la llicència del Col·legi de Doctors i Llicenciats al carrer Major número 111 on s'imparteix 1r. 2n. Ensenyament, Comerç, Peritatge Mercantil, Idiomes i *Corte i Confeció*. El 1943 es denuncia pel professor de la mateixa Acadèmia, Ramon López Martínez i ha de tancar l'Acadèmia i ha de marxar. Aleshores es trasllada a Perelada i Figueres on comença una nova etapa professional.

A mi em va batejar el rector de l'església de Santa Maria i em deien que ell em va posar de segon nom Lluïsa, pel que dedueixo que el rector es devia dir Lluís. Els meus pares també parlaven dels grans amics, com la família Pujades, que tenia una farmàcia, i un fill d'ells, que ens va visitar a Figueres i guardo una fotografia amb ell, ens va passar el seu violoncel perquè jo el toqués tot i que no vaig acabar tocant-lo.

Crec que a Montblanc hi vaig viure durant un any i pocs mesos. Després vam anar a viure a Figueres i més tard a Barcelona. Vaig tardar molts anys a tornar a Montblanc encara que una vegada, quan estudiava el batxillerat, anant cap a les terres de l'Ebre d'excursió amb l'Institut, vam passar per Montblanc i vaig veure les muralles per fora tal com sempre me les havia imaginat. Després em vaig casar amb Ricard Salvat (ell va tenir després relació amb Montblanc a través de Ricardo Baeza i la seva esposa i cada estiu veníem a veure'ls una o dues vegades), vam tenir tres filles: la Neus, la Núria i l'Eulàlia.

La primera vegada que hi vaig tornar va ser un estiu, tornant del Festival de Teatre de Tàrraga i, al veure a l'autopista el nom de Montblanc, vam dir que ja era hora de fer-hi una visita. Vaig trucar a la mare perquè em donés pistes de la casa on vaig néixer i la vam trobar. Després hi he tornat moltes vegades, ja ho he explicat abans, he gaudit molt passejant pels seus carrers i places, és un poble d'una gran elegància, amb edificis molt bonics i molt ben conservats. M'agrada haver nascut en aquest poble tant bonic i ple d'història.

Jo sóc Llicenciada en Filosofia y Lletres en l'especialitat de Filologia Romànica. També vaig estudiar Art Dramàtic a l'Institut del Teatre on vaig conèixer el meu marit, aleshores professor meu, en Ricard Salvat que va morir el dia 24 de març de 2009. Vam tenir tres filles, Neus, Núria i Eulàlia. No he fet d'actriu però sí que he aprofitat aquests coneixements per aplicar-los a la meua tasca docent. Sóc professora a l'Escola Pública d'Ensenyament Primari.

Agraixo l'oportunitat que m'ofereix la revista *El Foradot* de poder recordar aquesta part de la meua vida que, com és evident, no és un record directe sino a través de converses amb els meus pares.

Núria Golobardes i Martí

* -Nota de la Redacció:

És de recordar que el seu marit, Ricard Salvat Fité, (Tortosa, 1934-Barcelona, 2009), fou professor de la Universitat de Barcelona, doctor en Filosofia i Lletres (1974), escriptor dramaturg i un gran activista cultural sobretot pel que fa al món del teatre a Catalunya. L'any

1956 juntament amb Miquel Porter i Moix funda a Barcelona Teatre Viu; el 1960 amb Maria Aurèlia Capmany, l' Escola d'Art Dramàtic Adrià Gual (que dirigí fins el 1975), espai on aplicà les directrius de Bertolt Brecht. Impulsor i director de diversos Festivals Internacionals (Sitges i Tortosa), fou mereixedor de diversos guardons com per exemple la Creu de Sant Jordi (1996).

Article publicat a la revista *El Foradot* (Montblanc), núm. 64 (gener-febrer 2011),ps. 31-32.